

studeerde ik fysiotherapie. In die tijd ging ik als vrijwilliger mee aan boord van de J. Henry Dunant, het vakantieschip van het Nederlandse Rode Kruis. Ik was een van de begeleiders van een groep gehandicapte jongeren. Die reizen maakten altijd diepe indruk op me. Toen ik me omschoolde en ging vliegen bij Transavia, vond ik dat een dergelijke reis ook goed zou passen bij de luchtvaartmaatschappij. Ik wilde ernstig, chronisch zieke jongeren in de kwetsbare leeftijd van 12 tot en met 19, in een van onze vliegtuigen, begeleid door een team vrijwillige collega's, de droomvlucht en vakantie van hun leven bezorgen. Ik wilde ze naar een mooie plek brengen, een plek waar even niet de ziekte, maar plezier met lotgenoten centraal zou staan. Aangezien ouders van een chronisch ziek kind vaak al voor torenhoge kosten staan, zou de hele vakantie voor elke deelnemer kosteloos moeten zijn. Transavia heeft fantastische mensen in dienst, we zijn een hechte club, hebben contacten in de reiswereld en zijn professionals op het gebied van vervoeren. Ik zag voldoende mogelijkheden om dit idee te laten slagen.'

AAN DE KEUKENTAFEL

'Op twee A4'tjes heb ik aan de keukentafel het concept geschreven. Daarna ben ik met mijn idee naar onze toenmalige directeur, Peter J. Legro, gestapt. Ik weet het nog goed, op zijn deur hing een bordje 'What's your proposal?' Nou, ik had zeker een voorstel! Ik wilde iets doen voor jongeren in de puberteit - een toch al uitdagende leeftijdsfase - die een valse start in het leven hebben gekregen door hun ziekte en niet eenvoudig op vakantie kunnen. Ik wilde ze een onbezorgde vakantie geven, met leeftijds- én lotgenoten. Gelukkig was Legro gelijk enthousiast. Ik had ook niet anders verwacht van iemand wiens levensmotto 'think big' is. Legro stelde voor de vliegtuigstoelen te doneren. Ook het personeel was enthousiast en zette zich vanaf dag één vrijwillig in. Collega's die als begeleider mee op reis willen, nemen hun eigen vrije dagen op. Medewerkers die niet mee op reis willen maar wel iets voor de stichting willen betekenen, doneren hun dagen. We zijn nu 23 jaar verder, hebben onze kleuren en logo op een Boeing 737 staan, organiseren vier Peter Pan-reizen per jaar en werken met 21 Transaviavrijwilligers om alles te organiseren. Gelukkig worden onze activiteiten en overnachtingen ter plekke voor een deel gesponsord. We hebben op dit moment zoveel donaties dat we quitte spelen.'

Stichting Peter Pan op reis

MATTIJS TEN BRINK ENTHOUSIAST

Ook de huidige directeur, Mattijs ten Brink, steunt de stichting door onder andere vliegtuigstoelen beschikbaar te stellen. 'Het mooiste van de Peter Pan Vakantieclub vind ik dat de stichting geheel is ontstaan uit één gedragen wordt door vrijwilligers van Transavia. We hebben een sociaal hart, dat zit al 53 jaar in ons DNA. Stichting Peter Pan Vakantieclub is één van de belangrijkste en oudste initiatieven van onze luchtvaartmaatschappij. Geweldig hoe het personeel zich inzet en de jongeren de tijd van hun leven bezorgt. Ikzelf ben ooit met de stichting als vrijwilliger mee naar Disneyland Parijs geweest. Het werd een van de mooiste ervaringen van mijn leven.'

'We hebben op dit moment zoveel donaties dat we quitte spelen'

BARCELONA

Het is laat in de avond als we aankomen bij Hotel Catalonia Barcelona 505. De jongeren, de groep van 16 tot en met 19 jaar, gaan meteen naar bed en de zes begeleiders, vliegend- en grondpersoneel, nemen de dag